

Šiaulių universiteto gimnazija

Dizaineris laimėjo bylą prieš Savivaldybę

PRETEKSTAS: Vilius Purono plakatas „Šiauliai universitetas“ kaip neva neteisėtas, nuimtas šį pavasarį, o dizaineris nubaus tas 216 eurų bauda.

Atkelta iš 2 psl.

Teismas nustatė, jog V. Purono veiksmai nepažeidė nė vieno teisės akto punkto, o Savivaldybė neturėjo teisinio pagrindo iškelti dizaineriui administracinės teisės pažeidimo bylą.

Reklamos įstatymas suteikia Savivaldybei teisę nustatyti tik išorines reklamas, susijusias su ūkiu, komercine, finansine ar profesine veikla, tvarka. Socialinės reklamos šis įstatymas neregulmentuoja.

Pirmos instancijos teisme Savivaldybės atstovai bandė gintis, jog plakatas „Šiauliai universitetas“ – komercinė-ūkinė reklama. Plakate buvo universiteto logotipas, taip esą akcentuota stoti į universitetą.

Bet teismas priėjo prie išvados, jog tai – socialinė reklama, kuriai administracinė teisė netaikoma. Pabrėžė, jog „tento su užrašu miesto centre „Šiauliai universitetas“ yra siekiama išimtinai informuoti visuomenę ir reprezentuoti miestą, o ne skatinti ją naudotis paslaugomis“.

Apelaciniam skunde bandyta akcentuoti, jog pats reklamos įrenginys buvo nemokamas. Bet ir aukštesnės instancijos teismas šį argumentą pripažino nepagrįstu.

Nustatyta, jog su Savivaldybe reklaminiu tento įrengimas suderintas dar 2002 metais ir leidimas galiojo iki 2014 metų sausio 1 dienos.

Taip pat konstatuota, jog byloje nepateikta duomenų, jog po šios

datos įrenginys būtų eksploatuojama išorinė reklama, reglamentuojama Reklamos įstatymu.

Po Tarybos sprendimo

Miesto Taryba pernai spalio mėnesį ir šių metų vasario mėnesį priimtais sprendimais nustatė, jog Savivaldybės leidimo reikia ne tik įrengti komercinei-ūkinę išorinę reklamą, kaip numato Reklamos įstatymas, bet ir socialinei ar politinei reklamai.

Kad Savivaldybė viršijo savo kompetenciją ir nesilaikė teisės akto, prieš tris mėnesius įžvelgė Vyriausybės atstovė apskrityje Astra Jasūnienė. Ji yra surašiusi miesto Tarybai teikiamą keisti tvarką, bet teikimas Taryboje iki šiol nesvarstytas.

Būty nepagalaijė nė 8 000 eurų

Savivaldybė pirkė advokato paslaugas bylinėtis su V. Puronu. Pagal sudarytą sutartį yra įsipareigojusi mokėti iki 8 000 tūkstančių eurų.

„Tiek tikrai nemokėsime“, – tikino „Šiaulių kraštui“ Laura Staponkienė, Teisės skyriaus vedėja. Bet ji nepaneigė, jog sutartyje būtų tokia suma yra įvardyta.

Advokatui jau sumokėta 1 050 eurų. Iš jų 800 eurų – už „pirmą

teismą“ ir 250 eurų – už apeliacinio skundo surašymą.

Kiek reikės mokėti už paslaugas prašytoje apeliacinėje byloje, dar neaišku. „Šaškaitų dar nepateikė“, – informavo vedėja.

V. Puronas mano, jog pinigai Savivaldybės advokatui turi būti mokami ne iš miesto biudžeto.

„Jis savo kišenės turėtų mokėti tie veikėjai ir valdininkai, kurie darė neteisėtus veiksmus“, – įsitikinęs jis. – Reikalingu to, kaip

„Meras gal dabar pirštu galėtų parodyti, kas inspiravo tą žaidimą ir kas už jį turėtų atsakyti?“

Šiaulietis – vadovaujosi mero būdu „Aš – Šiauliai“.

Jam, penštininkui, 216 eurų – didžiulė suma. Bet yra šokiurotas, kad Savivaldybė, dėl jų kovodama, buvo pasirengusi pakloti net

8 000 eurų.

„Aš buvau priverstas kovoti prieš savo Savivaldybę ir jokio džiaugsmo dėl pergalės nejaučiu“, – sako jis. – Nuolat buvau žeminamas dėl savo kūrinių ir ši mano byla – tik biurokratinių intrigu uodega. Meras gal dabar pirštu galėtų parodyti, kas inspiravo tą žaidimą ir kas už jį turėtų atsakyti?“

Vienintelis dalykas, kuriuo džiaugiasi, kad sukurtas precedentas ir kitiems kūrėjams gintis „valdininkėlių“, Purodo, galima laikyti net prieš samdytus advokatus, kuriems negailima tūkstančių eurų“, – sako V. Puronas.

Politikas gimnazijos direktorių nori padaryti didvyriu

Nesibaigiančios diskusijos dėl Šiaulių universiteto gimnazijos viešosios įstaigos statuso virto skandalu, kai antradienį gimnaziją nuvykęs Šiaulių miesto savivaldybės tarybos narys, skulptoriaus Gintautas Lukošaitis raštinės vedėjai kategoriškai išdėstė, ką turi padaryti gimnazijos direktorius, kad taptų metų didvyriu.

Edita KARKLEIENĖ
edita@karkleiene.lt

Liko viešoji įstaiga

Dėl du steigėjų – Šiaulių miesto savivaldybės ir Šiaulių universiteto – turinčios viešosios įstaigos Šiaulių universiteto gimnazijos statuso suabejota kone prieš metus.

Miesto meras Artūras Visockas išsako poziciją, kad būtina keisti universiteto gimnazijos statusą, nes teisės aktais priklausančios viešosios įstaigos steigimui, kuomet vienas iš steigėjų – Šiaulių universitetas – negali pakankamai prisidėti pinigais.

Vis dėlto savaitės pradžioje vykusioje Vaidančiosios kaulicijos seniūnų sučeigoje nutarta palikti Šiaulių universiteto gimnaziją viešosios įstaigos statusu.

Tačiau, nežinint, to, Tarybos narys G. Lukošaitis apsilankė 436 moksleivius turinčioje Šiaulių universiteto gimnazijoje ir įstaigos raštinės vedėjai Redai Fabijūnienai kategoriškai paaiškino, kaip turėtų pasiegti mokyklos vadovas.

Apie gimnazijos likimą – raštinės vedėjai

Pasak R. Fabijūnienės, į Šiaulių universiteto gimnazijos raštinę antradienį, apie vidurdienį, užėjęs vyras prisistatė esantis Tarybos narys, teigė esantis įgaliotas mero ir pasitaravo gimnazijos direktoriaus.

Sužinojęs, jog direktorius J. Giniotis jau savaitę guli ligoninėje, svečias paprašė jo mobiliojo telefono numerio, o negavęs atvykimo tikslą išdėstė raštinės vedėjai.

„Jis liepė perduoti direktoriui, kad pasikalbėtų su universiteto rektoriumi ir sutartų su juo dėl savo dalies atsiskyrimo“, – pokalbį pristiminė R. Fabijūnienė. Jai pasakyta, jei direktorius tai padarytų, jis galėtų tapti metų didvyriu.

INICIATORIUS: Šiaulių miesto savivaldybės tarybos narys Gintautas Lukošaitis sako pats ėmęs iniciatyvą spresti teisinius reikalus. Meras esą čia „nei prie ko“.

Jos žodžiais, Tarybos narys teigė, jog tiek esą ir tereikia: kad rektorius susitartų su Savivaldybe. Ir akcentavo, kad toks esantis mero pageidavimas, dar pridėjo, kad jei visos miesto mokyklos įstaigos yra biudžetinės, tai kodėl vienintelė Šiaulių universiteto gimnazija turi būti viešoji.

Vedėja sako supratusi, kad kalbama apie rimtus dalykus, ji pasitaravo politiko pavarde ir pasiūlė apie viską pasikalbėti su serganti vadovą pavaduojančia direktoriaus

pavaduotoja Zinaida Sadauskienė.

Tačiau G. Lukošaitis tokį siūlymą atmetė ir pabrėžė kalbėsias tik su direktoriumi, kai jis pasveiks.

R. Fabijūnienė „Šiaulių kraštui“ sakė nustebusi tokiu politiko, kaip oficialaus asmens, sprendimu ateiti, iš anksto nepranešus bei pasiūlyti pirmam sutikimui žmogų išdėstyti rimtą problemą.

Laikinoji gimnazijos vadovė Z. Sadauskienė taip pat neslepė nustebimo dėl tokio politiko elgesio.

„Neturiu tikslo savęs susireikšminti, tačiau toks Tarybos nario poelgis, mano galva, nepagrįstas nei iš etinės, nei iš vadybinės pusės“, – sakė direktoriaus pavaduotoja.

Norėjo išgirsti iš pirmų lūpų

G. Lukošaitis, į Šiaulių miesto savivaldybės tarybą patekęs su Visuomeninių rinkimų komitetu, Artūro Visocko nepartinis sąrašas, ginasi pokalbio su Šiaulių universiteto gimnazijos vadovu buvusį pasiguos mero A. Visocko, ėjo savo iniciatyva, nes norėjęs viską sužinoti ir išgirsti iš pirmų lūpų.

Taip pasielgęs, nes seniūnų posėdyje, į kurį atvyko pavėlavęs, išgirdo apie neteisėtą viešosios įstaigos remimą.

„Ten kalbėjo Vyriausybės atstovė – nežinau jos pavardės – ir ji aiškiai pasakė, kad pinigų skyrimas toks, koks jis yra dabar, teisinėje kolizijoje būtų pažeidimas“, – išdėjo G. Lukošaitis.

Jis pamane, kad politikai, norintys išlaikyti senąją gimnazijos statusą, daro šou, tad ir nuvyko pas J. Giniotį, su kuriuo draugavo prieš kokių penkerius metus.

„Galvoju, nueisiu ir tiesiai šviesiai pasiklausu, kas čia per velniavą“, – sakė G. Lukošaitis.

Kodėl kalbėjo su sekretore, o ne prašė asmens, pavaduojančio vadovą?

Sekretorė, anot politiko, jam tokio žmogaus nepastatė, o „pati ėmėsi aktyviai diskutuoti“, ir jis suprato, kad „ji eina vos ne direktoriaus pareigas“.

„Jei ji šnekojo, tai ir pasiūlykėjoms. Aš apie viešus reikalus galiu šnekti su visais – nuo bonzo iki direktoriaus. Tai normalūs dalykai.“

Tą pačią dieną G. Lukošaitis nuvyko ir pas Šiaulių universiteto rektorių. Jis esą priėmęs, tačiau vykti pas merą atsisakė: nenorintis daryti įtaką.

Šiaulių miesto meras Artūras Visockas „Šiaulių kraštui“ patikino nesuinteresuotą G. Lukošaitį į Šiaulių miesto universiteto gimnaziją.

„Kiekvienas Tarybos narys, kiekvienas žmogus gali eiti ir nepasiguos. Aš jums atsakiau į klausimą: ne-stun-čiau“, – pabrėžė miesto vadovas.

Šaltinis: laikraštis „Šiaulių kraštas“

Pavadinimas:

Politikas gimnazijos direktorių nori padaryti didvyriu

Objekto tipas:

Straipsnis

Data:

2016 m. rugsėjo 16 d.

Raktiniai žodžiai:

Šiaulių universiteto gimnazija, viešoji įstaiga, gimnazijos direktorius, Juvitas Giniotis, Šiaulių miesto savivaldybė, Gintautas Lukošaitis, Šiaulių universitetas, steigėjai, finansavimas, švietimo politika, vieša diskusija, 2016 m.

Trumpas aprašas:

Straipsnyje nagrinėjama nesibaigianti diskusija dėl Šiaulių universiteto gimnazijos viešosios įstaigos statuso, jos steigėjų atsakomybės ir finansavimo. Gimnazijos steigėjai – Šiaulių miesto savivaldybė ir Šiaulių universitetas – susiduria su skirtingomis galimybėmis prisidėti prie gimnazijos veiklos finansavimo. Situacija perauga į viešą konfliktą. Į gimnaziją atvykęs Šiaulių miesto savivaldybės narys, skulptorius Gintautas Lukošaitis, raštinės vedėjai išdėsto savo požiūrį į susidariusią situaciją ir kalba apie tai, kokių veiksmų turėtų imtis gimnazijos direktorius. Straipsnyje atskleidžiamos skirtingos pozicijos dėl gimnazijos ateities, jos valdymo ir steigėjų vaidmens.

Reikšmė:

Straipsnis reikšmingas Šiaulių universiteto gimnazijos istorijos šaltinis, atspindintis 2016 m. kilusias diskusijas dėl gimnazijos teisinio statuso, finansavimo ir steigėjų atsakomybės. Jis atskleidžia gimnazijos veiklos sąsajas su Šiaulių miesto savivaldybės ir Šiaulių universiteto sprendimais bei parodo, kaip gimnazijos klausimai buvo vertinami miesto politinėje ir visuomeninėje erdvėje.

Kontekstas:

Straipsnis publikuotas 2016 m. rugsėjo 16 d. laikraštyje „Šiaulių kraštas“. Publikacijoje aprašomas tuo metu kilęs konfliktas dėl Šiaulių universiteto gimnazijos viešosios įstaigos statuso ir jos steigėjų – Šiaulių miesto savivaldybės bei Šiaulių universiteto – galimybių finansuoti gimnazijos veiklą. Aptariamas Šiaulių miesto savivaldybės nario, skulptoriaus Gintauto Lukošaičio, vizitas gimnazijoje ir jo išsakytas požiūris į gimnazijos direktoriaus vaidmenį sprendžiant susidariusią situaciją. Straipsnis atspindi to meto viešą diskusiją dėl gimnazijos veiklos, valdymo ir jos ateities.

pildoma nuo 2026 m.